

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6178/2020
23.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца малолетне АА из ..., малолетног ББ из ..., чији је законски заступник мајка ВВ из ... и ВВ из .., чији је заједнички пуномоћник Јадранка Јововић Самарцић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Нина Милошевић, адвокат из ..., ради утврђења права становања, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1226/20 од 28.07.2020. године, исправљене решењем истог суда Гж 1226/20 од 13.10.2020. године, у седници одржаној 23.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1226/20 од 28.07.2020. године исправљене решењем истог суда Гж 1226/20 од 13.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 1294/18 од 11.12.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је захтев тужилаца и утврђено право становања на стану туженог који се налази у ..., у улици ..., стан број ..., на ... спрату, површине 57,74 м², све на кп.бр. ... КО ..., уписане у ЛН бр. ... КО ... до пунолетства деца, и обавезан је тужени да ово право тужиоцима призна и трпи. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1226/20 од 28.07.2020. године, исправљене решењем истог суда Гж 1226/20 од 13.10.2020. године, донете након одржане расправе, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца којим су тражили да се утврди право становања на стану туженог у ..., у улици ..., стан број ..., на ... спрату, површине 57,74 м², све на кп.бр. ... КО ..., уписане у ЛН бр. ... КО ..., до пунолетства деце и да се обавезе тужени да ово право тужиоцима призна и трпи. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженом на име трошкова поступка плате 418.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка,

погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни повреда из става 1.тог члана пред другостепеним судом, која би могла утицати на доношење законите и правилне одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Крушевцу од 05.07.2017. године разведен је брак тужиље ВВ и туженог, а заједничка малолетна деца, АА, рођена ...2013. године и ББ, рођен ...2009. године поверени су мајци, на самостално вршење родитељског права. Тужени је обавезан да на име доприноса за издржавање малолетне деце плаћа месечно по 110 евра за свако дете, као и њихове ваншколске активности. Брачна заједница између тужиље ВВ и туженог престала је маја 2017. године, када се тужени иселио из предметног стана, који је његово власништво. Између тужиље ВВ и туженог сачињен је споразум 29.05.2017. године, према ком споразуму су тужиоци требали да наставе да живе у предметном стану и да тужени тај стан поклони заједничкој деци, међутим, овај споразум није био саставни део споразумног предлога за развод брака који је поднет 01.06.2017. године.

Тужиља ВВ је запослена и њена нето месечна примања су 36.000,00 динара, нема непокретности уписаних на њено име, нити има регистровано пољопривредно газдинство. Према решењу о наслеђивању јавног бележника од 18.04.2017. године тужиља ВВ се прихватила наслеђа које јој по закону припада иза смрти оца, чија се заоставштина састојала од права својине на кп.бр. ... КО ..., укупне површине 5,83 ари и права својине на породичној стамбеној згради По.Прсп. у основи површине 128 м2 постојеће на кп.бр. ... КО ..., на 1/3 дела кп.бр. ..., ..., ..., и ... КО ..., на 1/3 дела породичне стамбене зграде постојећој на кп.бр. ... површине 53 м2, на 1/3 дела кп.бр. ... КО ... и породичне стамбене зграде постојеће на кп.бр. 185 површине 79 м2, на 1/3 дела кп.бр. ... КО ..., кп.бр. ..., ... и ..., на 1/3 дела кп.бр. ... КО ... и поридичне стамбене зграде постојеће на кп.бр. ... површине 14 м2, као и помоћне зграде површине 14 м2, на 1/3 дела кп. бр. ... КО ... и породичне стамбене зграде постојеће на кп.бр. ... површине 51 м2, на 1/3 кп.бр. ..., ..., ..., ... све КО ..., потраживање бесплатних акција „НИС“ средстава на рачуну и доспеле а неисплаћене пензије и свој наследни део је уступила мајци. У породичној стамбеној кући која је била предмет наслеђивања станују мајка и брат тужиље са породицом. Из извода ... банке за девизни рачун тужиље, као физичког лица за период од 22.06.2016. године до 08.08.2019. године следи да је извршено плаћање у износу од 7.060 евра, као и да је тренутно стање на рачуну 1.465,12 евра. ... фирма за ... „ДД“ из ... власништво ВВ, за период од 30.05.2016. године до 07.05.2019. године, у ком периоду је повремено привремено одјављивана, има укупан промет по рачуну 10.991.266,00 динара.

Тужени је био запослен у „БЂ“ на пословима ... и његова месечна примања су била од 27.000,00 до 30.000,00 динара, међутим, добио је отказ, јер се није вратио на

посао са неплаћеног одсуства, и тренутно је незапослен. Финансијски му је помагала мајка, дајући му око 300 до 400 евра месечно. Тужени је засновао нову заједницу и има још једно малолетно дете, ћерку, која је рођена у јуну 2020. године. Живи у стану који је узео у закуп, за који плаћа закупнину 150 евра месечно. Поред предметног стана тужени је власник још два стана у ..., површине 29 м², које не издаје, већ их користи сваке друге недеље са децом. Наследио је непокретну имовину у ... и ...на којој се налазе стари и оронули стамбени објекти, што међу странкама није ни спорно. На рачун туженог по основу наслеђа иза смрти покојног оца извршене су два уплате из ... и то 11.09.2017. године износ од 73.141,22 евра и 26.01.2018. године износ од 77.040,64 евра.

Тужилца је за школску 2017/2018 годину на име трошкова за плесну школу, екскурзије, школу страних језика платила укупно 31.000,00 динара, а за школску 2018/2019 годину 16.750,00 динара, а преостало је да плати још 13.400,00 динара, а на име трошкова боравка АА у вртићу платила је 33.200,00 динара за 2017. годину, а 31.183,00 динара за 2018. годину. Тужени је на име аранжмана за летење са децом у 2018. години уплатио 23.700,00 динара, плаћао за децу часове пливања од по 2.000,00 динара месечно, а доприносио је издржавању деце куповином школског прибора, учествовањем у организовању дечијих рођендана, куповином одеће и томе слично. Тужени је платио трошкове грејања у предметном стану.

Првостепени суд је усвојио захтев тужилаца применом члана 194. Породичног закона, јер је утврдио да тужилца ВВ, родитељ који врши родитељско право нема право својине на усељивом стану, при томе ценећи и њене материјалне могућности, а да је тужени поред предметног стана власник по основу наслеђа непокретности у ... и ... код ... и да је наследио велики износ новца, као и да је власник два стана у ... и да је сам скривио чињеницу да се налази на тржишту рада, као незапослено лице, јер се није вратио на посао после неплаћеног одсуства.

По оцени Врховног касационог суда правилно је одлучио другостепени суд правилном применом члана 194. Породичног закона, када је, након одржане расправе укинуо првостепену пресуду и одбио, као неоснован захтев тужилаца, јер је правилно закључио да тужиоци немају право становања на стану чији је власник тужени, с обзиром да је тужилца ВВ, родитељ који врши родитељско право, непосредно пре него што је разведен брак, по основу наслеђа стекла право сусвојине на усељивој непокретности - кући, која је у основи површине 128 м² са спратом, подрумом и гаражом, а да је уступањем свог дела мајци она себе и децу лишила усељиве непокретности. При томе, правилно је другостепени суд ценио да је без утицаја на другачију одлуку то што је тужени власник још два стана у ... и да је по основу наслеђа стекао непокретности и знатна новчана средства, јер је и тужилца ВВ стекла непокретности по основу наслеђа, на исти начин као и тужени, при томе их је поклонила мајци.

Са напред наведених разлога неосновани су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права од стране другостепеног суда и да другостепени суд није ценио економско финансијски статус туженог.

Неосновани су наводи ревизије којима се указује да је мајка тужилце ВВ сувласник са ½ дела на непокретностима које су биле предмет заоставштине иза њеног покојног оца, јер решење Министарства финансија Пореске филијале Крушевац од

19.04.2018. године, које је тужиља доставила у прилог ових својих тврдњи није доказ да је мајка тужиље сувласник са одговарајућим уделом, осим тога она је то право могла остварити и у оставинском поступку, а што није.

С обзиром да се осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић